Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

βλαχούρα, βλαχουριὰ **1. 2)** Ἡ χαρακτηριστικὴ ὀσμὴ τοῦ Βλάχου ἢ ἡ ἰδιότης, ὁ τρόπος συμπεριφορᾶς αὐτοῦ, ἀγροικία, χυδαιότης Μακεδ. (Βλάστ.): *Μυρίζ' βλαχ'νιὲς* Συνών. *βλαχιὰ* **1**, *βλαχίλα* **1**, *βλαχουριὰ* **2**.

βλαχούρα ἡ, ΔΛουκοπ. Ποιμεν. Ρούμελ. 16 —*Λεξ.* Βλαστ. Δημητρ.

Ἐκ τοῦ ἐθνικοῦ ὀν. *Βλάχος* καὶ τῆς καταλ. *-ούρα*.

Βλαχουνιὰ **1**, ὃ ἰδ.

βλαχουριὰ ἡ, Πελοπν. (Ἀρκαδ. Κορινθ. Μεσσ.) — *Λεξ.* Βλαστ. Δημητρ.

Ἐκ τοῦ ἐθνικοῦ ὀν. *Βλάχος* καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ. *-ουριά*.

1) *Βλαχουνιὰ* **1**, ὃ ἰδ., ἔνθ' ἀν. **2)** *Βλαχουνιὰ* **2**, ὃ ἰδ., Πελοπν. (Μεσσ.): Παροιμ.

Ὁ Βλάχος κι ἂν ξεβλαχίσῃ, βλαχουριὰ θὰ μυρίσῃ

(διὰ τὴν σημ. ἰδ. *βλαχιά* **1**).

Βλαχούτσικο τό, ΜΛελέκ. Ἐπιδόρπ. 48.

Ὑποκορ. τοῦ ἐθνικοῦ ὀν. *Βλάχος* διὰ τῆς καταλ. *-ούτσικο*, δι' ἣν ἰδ. *-ούτσικος*.

Μικρός, νεαρὸς Βλάχος: Ἄσμ.

Ὡς νὰ σελλώσ' ὁ Κωσταντῆς, νὰ καλλιτσέψ' Ἀλέξις,
καὶ τὸ μικρὸ Βλαχούτσικο καλλιτσεμένο βρέθη.

Συνών. *Βλαχούλλης*.

Τὸ ἀρσεν. *Βλαχούτσικος* ὡς ἐπών. Εὔβ. (Λίμν.).

βλαχοχώρι τό, πολλαχ. *βλαχουχώρ'* πολλαχ. βορ. ἰδιωμ.

Ἐκ τοῦ ἐθνικοῦ ὀν. *Βλάχος* καὶ τοῦ οὐσ. *χωριό*.

Χωρίον Βλάχων: Φρ. *Ἔγινε σωστὸ βλαχοχώρι* (ἐπὶ θορυβώδους συγκεντρώσεως) Πελοπν. (Μάν.): Ἄσμ.

Τὸ μάθαταν τί γίνηκε πάνου 'ς τὰ βλαχοχώρια;

Πελοπν. (Λιγουρ.)

Κίνησιν οὐ Βλαχουστέργιους | γιὰ νὰ πάῃ 'ς τὰ βλαχουχώρια

Μακεδ. (Σαμαρ.)

Μᾶς εἶπαν πέρα πέρασε, πέρα 'ς τὰ βλαχοχώρια

CFauriel Chants popul. 20. Ἡ λ. καὶ ὡς τοπων. Ἤπ. Πελοπν. (Λακων.)

βλάψι ἡ, Νάξ. (Ἀπύρανθ.) Ἰων. (Σμύρν.) —*Λεξ.* Δημητρ.

Ἐκ τοῦ ἀρχ. οὐσ. *βλάψις*.

1) Βλάβη ἔνθ' ἀν.: *Ἀπὸ τὴ γέννα τῆς ἀπόμεινε βλάψι* *Λεξ.* Δημητρ. *Βλάψι τῆς σοδειᾶς* αὐτόθ. Συνών. *βλαψιά*. **2)** Ζημία Ἰων. (Σμύρν.): *Χιλιῶ λογιῶνε βλάψες ἔχει αὐτὴ ἡ δουλειά.*

Πβ. *βλάψιμο*.

βλαψιὰ ἡ, Πελοπν. (Ἀρκαδ.) κ.ἀ.

Ἐκ τοῦ οὐσ. *βλάψι* ἢ ἐκ τοῦ ρ. *βλάφτω* καὶ τῆς καταλ. *-ιά*.

Βλάψι **1**, ὃ ἰδ.

βλαψίδι τό, Κρήτ.

Ἐκ τοῦ οὐσ. *βλάψι* καὶ τῆς καταλ. *-ίδι*.

1) Ἡ ἀνώμαλος κατάστασις τῶν ἐγκύων γυναικῶν καθ' ἣν αἰσθάνονται σφοδρὰν ἐπιθυμίαν πρὸς ἀσυνήθη ἐδέσματα ἢ ἀντιθέτως ἀποστροφὴν πρὸς ὡρισμένα φαγητά. Συνών. *βλάψιμο* **3**. **2)** Πληθ., τὰ ἐπιθυμούμενα ὑπὸ τῶν ἐγκύων γυναικῶν ἐδέσματα.

βλαψίμι τό, Ρόδ. Σύμ. *γλαψίμι* Ρόδ.

Ἐκ τοῦ ρ. *βλάφτω* καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ. *-ίμι*.

Συνήθως κατὰ πληθ., τὰ συμπτώματα τῆς ἐγκυμοσύνης, αἱ ὀργανικαὶ διαταραχαὶ τῶν ἐγκύων γυναικῶν ἔνθ. ἀν.: *Εἶναι 'ς τὰ βλαψίμια της* Ρόδ.

βλάψιμο τό, *βλάψιμον* Κύπρ. Μεγίστ. Πόντ. (Κερασ. Κοτύωρ. Τραπ. Χαλδ.) Ρόδ. *βλάψιμο* σύνηθ. καὶ Τσακων. *βλάψ'μου* βόρ. ἰδιώμ. *βλάψ'μου* πολλαχ. βορ. ἰδιωμ.

Ἐκ τοῦ ρ. *βλάφτω*.

1) Βλάβη, ἐλάττωμα, μειονέκτημα σωματικὸν ἢ ἠθικὸν σύνηθ. καὶ Τσακων.: *Βλάψιμο τοῦ ποδαριοῦ - τοῦ χεριοῦ* σύνηθ. *Τοὺ βλάψ'μου τ' ἔν' ἀγιάτριφτου* Ἀράχ. *Ἔπαθ' τοὺ πόδ' τ' βλάψ'μου* αὐτόθ. || Φρ. *Ἔχ' ψ'λὰ βλάψ'μου* (δὲν εἶναι διανοητικῶς ὑγιὴς) αὐτόθ. || Ποίημ.

Νὰ ζήσουν τὰ παιδάκια μας, νά 'χουνε καλὴ τύχη
καὶ νὰ μὴ ἰδοῦνε, Φωτεινέ, βλάψιμο 'ς ἕνα νύχι

ΑΒαλαωρ. Ἔργα 3,381. Ἡ σημ. καὶ ἐν Ἐρωτοκρ. Γ 971-2 (ἔκδ. ΣΞανθουδ.) «... νὰ πάς καλλιὰ 'ς τὸν Ἅδη, | παρὰ νὰ κάμῃς τσῆ τιμῆς βλάψιμο κι ἀσκημάδι». **2)** Ἡ νοσηρὰ ἐπήρεια τὴν ὁποίαν ὑφίσταταί τις ἐπὶ τῇ θέᾳ νεκροῦ ἢ ἑτοιμοθανάτου Πόντ. (Κερασ. Κοτύωρ. Τραπ. Χαλδ.) Συνών. *βλαψίος*. **3)** *Βλαψίδι* **1**, ὃ ἰδ., πολλαχ.: *Ἔχει κακὸν βλάψιμον, οὔλη μέρα φτύν-νει, οὔλη μέρα ξερνᾷ* Κύπρ.

Πβ. *βλάψι, βλαψιά, βλαψίος*.

βλαψίος ὁ, Πόντ.

Ἐκ τοῦ ρ. *βλάφτω* καὶ τῆς καταλ. *-ίος*.

Βλάψιμο **2**, ὃ ἰδ.

βλεμίριν τό, Πόντ. (Τραπ.)

Ἀγνώστου ἐτύμου.

Λείψανον, νεκρός: Ἄσμ.

Ἀπέμπρου πάει τὸ κόραϐον κι ἀπουπίσ' τὸ βλεμίριν.

βλέμμα τό, κοιν. καὶ Ἀπουλ. Τσακων. *βλέμ-μα* Εὔβ. (Κουρ. Κύμ. Ὀξύλιθ.) *βλέμ-μαν* Κύπρ. *γλέμμα* Θρᾴκ. Κεφαλλ.

Τὸ ἀρχ. οὐσ. *βλέμμα*.

1) Ἡ κατεύθυνσις καὶ προσήλωσις τῶν κορῶν τῶν ὀφθαλμῶν πρὸς ἐνδιαφέρον ἀντικείμενον ἔνθ' ἀν.: *Σηκώνω - στρέφω - χαμηλώνω τὸ βλέμμα. Ἄγριο - γλυκὸ - σκληρὸ - τρυφερὸ - φοβισμένο βλέμμα* κοιν. *Ὤχ' γεοῦντα τὸ βλέμμα σι* (δὲν γελᾷ τὸ βλέμμα του) Τσακων. || Γνωμ. *Βλέμμα χαμηλό, βλέμμα πονηρὸ* Κεφαλλ. || Ἄσμ.

Σὰν ἀστραπὴ τὸ βλέμμα τως, σὰν ἄνεμος τὸ ἰδεῖ τως

Κάρπ. —Ποίημ.

Τότε ἐσήκωνες τὸ βλέμμα | μέσ' 'ς τὰ κλάψματα θολὸ
καὶ εἰς τὸ ροῦχο σου ἔσταζ' αἷμα, | πλῆθος αἷμα Ἑλληνικὸ

ΔΣολωμ. 2. Συνών. *βλεμματιά, ματιά*. **2)** Χρωματιστὸν μέρος ψηφίδος ἢ θραύσματος πορσελάνης Θρᾴκ. (Τσακίλ.): *Ἔχω πέδε ψῆφες μὲ βλέμμα καὶ τρεῖς μὲ τσίβλα.*

βλεμματιὰ ἡ, Θρᾴκ. (Σαρεκκλ.) — *Λεξ.* Δημητρ. *βλιμματιὰ* Μακεδ.

Ἐκ τοῦ οὐσ. *βλέμμα* καὶ τῆς καταλ. *-ιὰ* κατὰ τὸ συνών. *ματιά*.

Βλέμμα **1**, ὃ ἰδ.: *Ἔρριξα μιὰ βλιμματιὰ* Μακεδ. || Ἄσμ.

Εἰς ὡραῖγον περιβόλι | ρίχνω μία βλεμματιὰ

Σαρεκκλ.

βλεμματιάζω *Λεξ.* Δημητρ.

Ἐκ τοῦ οὐσ. *βλέμμα*.

Ἐπιδρῶ διὰ τοῦ βλέμματος ἐπί τινος, βασκαίνω τινά: *Βλεμμάτιασε τὸ παιδὶ καὶ κόντεψε νὰ σκάσῃ.* Συνών. *βασκαίνω, βασκανίζω, ματιάζω*.

****βλεννοκοίλης*** ἐπίθ. *βλιννοκοίλης* Πόντ. (Οἰν.)

Ἐκ τῶν οὐσ. *βλέννος* καὶ *κοιλιά*.

Ὁ ἔχων πρησμένην τὴν κοιλίαν ὡς ὁ ἰχθὺς βλέννος.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ